

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY

Halottak napján

*Ez már az én ünnepem
amiért mindent feláldoztam
gazdám a föld, az ember
terveimet
teljesíteni már nem tudom*

Plank életemnek nincs értelme.

*Bocsássátok meg
akiket megbántottam
barátságok, rokonságok.
amiket ápolni nem tudtam
ember-terveim
mili-rostokkal
el idősívtak. S ön-életem.
Csak a harag maradt utána.
a földsúlyos neheztelés.*

*Annyi barát után
elpárologok a levegőbe
bekenem magam nukulittal
s ön-katafalkról
elpárologok a levegőbe.*

*Az utókor
hogyan robban rajtam
ki mikor hogy lesz
akárhogy is lesz
20 év 30 év 50 év
más más felvonás*

belényugodtam.

Bp., 1979. november 1.

A költő 1979 őszén már búcsúzott az élettől. Utolsó, eddig publikálatlan versében nem az elmúlás, hanem életműve sorsa izgatta. Költeményét özvegye őrizte meg. (Sipos Lajos)